

πρωτοδιάκονος

Περιοδικό Πνευματικής Οικοδομῆς

Ή. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἁγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 23° Δεκέμβριος 2013 Έτος 2°

ΕΚΤΑΚΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἁγιοκατάταξη τοῦ Ἁγίου Γέροντος Πορφυρίου !!

Ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως προχώρησε κατὰ τὴ συνεδρίαση τῆς 27ης Νοεμβρίου 2013 στὴν ἁγιοκατάταξη τοῦ Γέροντος Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

Ὁ ὅσιος Γέρον Πορφύριος, κατὰ κόσμον Εὐ-άγγελος Μπαϊρακτάρης, γεννήθηκε στὶς 7 Φεβρουαρίου 1906, στὴν Εὐβοία, στὸ χωριὸ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Οἱ γονεῖς του, Λεωνίδας Μπαϊρακτάρης καὶ Ἐλένη, τὸ γένος Ἀντωνίου Λάμπρου, ἦταν εὐσεβεῖς καὶ φιλόθεοι ἄνθρωποι. Ὁ πατέρας του, μάλιστα, ἦταν ψάλτης στὸ χωριὸ καὶ εἶχε γνωρίσει προσωπικὰ τὸν Ἅγιο Νεκτάριο. Ἡ οἰκογένειά του ἦταν πολυμελὴς καὶ οἱ γονεῖς, φτωχοὶ γεωργοί, δυσκολεύονταν νὰ τὴ συντηρήσουν. Γι' αὐτὸ ὁ πατέρας ὑποχρεώθηκε νὰ φύγει στὴν Ἀμερική, ὅπου δούλεψε στὴν κατασκευὴ τῆς διώρυγας τοῦ Παναμά.

Ὁ μικρὸς Εὐάγγελος ἦταν τὸ τέταρτο παιδὶ τῆς οἰκογένειας. Φύλαγε πρόβατα στὸ βουνὸ καὶ εἶχε παρακολουθήσει μόνο τὴν πρώτη τάξη τοῦ δημοτικοῦ, ὅταν ἀναγκάστηκε καὶ αὐτὸς λόγω τῆς μεγάλης φτώχειας νὰ πάει στὴ Χαλκίδα γιὰ νὰ δουλέψει.

Στὰ δώδεκά του χρόνια ἔφυγε κρυφὰ γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, μὲ τὸν πόθο νὰ μιμηθεῖ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Καλυβίτη, τὸν ὁποῖο εἶχε ιδιαίτερα ἀγαπήσει, ὅταν παλαιότερα εἶχε διαβάσει τὸ βίο του. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὸν ὁδήγησε στὴν καλύβη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καυσοκαλυβίων καὶ στὴν ὑποταγὴ δύο Γερόντων, τοῦ Παντελεήμονος καὶ τοῦ Ἰωαννικίου.

Ἐγινε μοναχὸς σὲ ἡλικία δεκατεσσάρων ἐτῶν καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Νικήτας. Μετὰ ἀπὸ δύο χρόνια ἔγινε μεγαλόσχημος. Λίγο ἀργότερα ὁ Θεὸς τοῦ δώρισε τὸ διορατικὸ χάρισμα.

Στὰ δεκαεννέα του χρόνια ὁ Γέροντας ἀρρώστησε πολὺ σοβαρὰ, γεγονός που τὸν ἀνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψει ὀριστικὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐπέστρεψε τότε στὴν Εὐβοία, ὅπου ἐγκαταβίωσε στὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος Λευκῶν. Ἐνα χρόνο ἀργότερα, τὸ ἔτος 1926, σὲ ἡλικία εἴκοσι ἐτῶν, χειρο-

τονήθηκε ἱερέας στὸν Ἅγιο Χαράλαμπο Κύμης ἀπὸ τὸν Πορφύριο Γ', Ἀρχιεπίσκοπο Σινά, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Πορφύριος. Στὰ εἴκοσι δύο του ἔγινε πνευματικὸς-ἐξομολόγος καὶ λίγο ἀργότερα ἀρχιμανδρίτης.

Στὰ 1940 ὁ Γέροντας Πορφύριος ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἀνέλαβε καθήκοντα ἐφημερίου καὶ πνευματικοῦ στὴν Πολυκλινικὴ Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὸ 1955 εἶχε ἐγκατασταθεῖ στὰ Καλλίσια, ὅπου εἶχε μισθώσει ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης τὸ ἐκεῖ εὕρισκόμενο μονύδριο τοῦ Ἁγίου Νικολάου μὲ τὴν ἀγροτικὴ περιοχὴ ποὺ τὸ περιέβαλλε, τὴν ὁποία καλλιεργοῦσε μὲ μεγάλη ἐπιμέλεια. Ἐδῶ, παράλληλα ἐξασκοῦσε τὸ πλούσιο πνευματικὸ του ἔργο.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1979, ἐγκαταστάθηκε στὸ Μήλεσι μὲ τὸ ὄνειρο νὰ χτίσει μοναστήρι. Ἐκεῖ ζοῦσε στὴν ἀρχὴ σὲ ἕνα τροχόσπιτο κάτω ἀπὸ ιδιαίτερα ἀντίξοες συνθήκες καὶ μετὰ σὲ ἕνα ἀπέριττο κελλάκι ἀπὸ τσιμεντόλιθους, ὅπου καὶ ὑπέμενε ἀγόγγυστα τὶς πολλὲς δοκιμασίες τῆς υγείας του. Τὸ 1984 μεταφέρθηκε σὲ κτίσμα τοῦ ὑπὸ ἀνέγερση μοναστηριοῦ, γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ὁποῖου ὁ Γέροντας, παρόλο ποὺ ἦταν πολὺ ἀρρώστος καὶ τυφλός, ἐργαζόταν ἀκατάπαυστα καὶ ἀκαταπόνητα. Μὲ τὴ θεμελίωση τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως, στὶς 26 Φεβρουαρίου 1990, ἀξιώθηκε νὰ δεῖ τὸ ὄνειρό του νὰ γίνεται πραγματικότητα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ἀρχισε νὰ προετοιμάζεται γιὰ τὴν κοιμήσή του. Ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀποσυρθεῖ στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὰ ἀγαπημένα του Καυσοκαλύβια, ὅπου μυστικὰ καὶ ἀθόρυβα, ὅπως ἔζησε, θὰ ἔδιδε τὴν ψυχὴ του στὸ Νυμφίό της. Πολλὲς φορές τὸν ἄκουσαν νὰ λέει: «Ἐπιδιώκω καὶ τώρα ποὺ ἐγήρασα νὰ πάω καὶ νὰ πεθάνω ἐκεῖ πάνω».

Πράγματι, τὸ ὀσιακὸ τέλος τὸν βρῆκε στὰ Καυσοκαλύβια, στὴν καλύβη του, τὸ πρωὶ τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1991.

Ἡ Θεία Λειτουργία (ΙΓ' μέρος)

Τρισάγιος Ὕμνος

Μέ τό «ἅγιος ὁ Θεός» ὑμνήσαμε τόν Πατέρα· μέ τό «ἅγιος ἰσχυρός» τόν Υἱό· καί μέ τό «ἅγιος ἀθάνατος» τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀλλά αὐτά τά τρία θεῖα Πρόσωπα εἶναι ὁμοούσια. Ἔχουν μία οὐσία, μία Δύναμη. Ἄς θυμηθοῦμε τούς αἶνους τῆς Πεντηκοστῆς, ὅπου ἡ μία καί ἀδιαίρετη Θεότητα ἐξυμνεῖται ὡς Δύναμη: «Μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος».

Ἡ τάξη τοῦ Τρισαγίου ὕμνου παραδόθηκε μέ διαφόρους τύπους. Κατά τον παλαιότερο τύπο λεγόταν πρῶτα ἡ εὐχή τοῦ Τρισαγίου καί ἔπειτα ἡ ἐκφώνηση (ἔτσι μαρτυρεῖ ὁ Νικόλαος Καβάσιλας)· πρὶν ἀπό τήν εὐχή ἀκουγόταν δυνατά ἡ προτροπή τοῦ Διακόνου πρὸς τόν λαό «τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Μέ τήν προτροπή αὐτή προκαλεῖται ἡ προσοχή τοῦ λαοῦ νά ἀκούσουν τήν εὐχή. Μετά δέ τήν ἀνάγνωση τῆς εὐχῆς ἀκουγόταν ἐντονότερα ἀπό τόν λειτουργό ἡ κατάληξή της: «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...». Σήμερα λέγεται πρῶτα ἡ ἐκφώνηση, αὐτή ἡ κατάληξη τοῦ Τρισαγίου, καί μετὰ ἀναγιγνώσκεται ἡ εὐχή, ὅταν οἱ ψάλτες ψάλλουν τόν ὕμνο. Αὐτά ὅλα ἐρμηνεύονται ἀπό τήν ἱστορία τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, τήν εἰσαγωγή του στήν λατρεία, ἀλλά καί τήν σπουδαιότητά του· πραγματικά, εἶναι σπουδαῖος ὁ Τρισάγιος ὕμνος, γι' αὐτό καί πρὶν ἀπό τήν ἑναρξή του ὁ Διάκονος ἔλεγε παλαιότερα πρὸς τόν Ἀρχιερέα: «Εὐλόγησον, Δέσποτα, τόν καιρόν τοῦ Τρισαγίου».

Οἱ δύο στίχοι μετὰ το Τρισάγιο

Μετά τήν εὐχή τοῦ Τρισαγίου ὕμνου, ὁ λειτουργῶν Ἀρχιερέας ἢ ὁ ἱερέας μετακινούμενος πρὸς τήν πρόθεση λέει: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Καί ἐρχόμενος πάλι ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καί στρεφόμενος μέ εὐλάβεια πρὸς τό «σύνθρονον», πού ἦταν πίσω ἀπό τήν ἁγία Τράπεζα, λέει: «Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπί θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Τί σημαίνουν οἱ στίχοι αὐτοί; Πρῶτα-πρῶτα ὅτι οἱ μετακινήσεις αὐτές τοῦ λειτουργοῦ ἀπό τόν ἕνα τόπο στόν ἄλλο ἔχουν τήν ἐρμηνεία τους καί τήν διδασκαλία τους καί δέν εἶναι ἄσκοπες: Ὁ λειτουργός ἔχει τάξη ἀγγέλου· καί ὅπως ὁ ἄγγελος μετακινεῖται λειτουργῶν τόν Κύριο, μεταφέρων τά θεῖα μηνύματα στοὺς ἀνθρώπους, ἔτσι καί ὁ ἱερέας. Γι' αὐτό τόν βλέπουμε ἀπό τό ἱερό Βῆμα νά κατέρχεται στόν λαό ὡς ἄγγελος καί ἀπό ἐκεῖ πάλι νά ἔρχεται στό ἱερό Βῆμα, μπροστά στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ· καί ἀπό ἐδῶ νά μετακινεῖται πρὸς τήν πρόθεση καί ἀπό αὐτήν πάλι νά

ἔρχεται στήν ἁγία Τράπεζα διά νά πεῖ τους στίχους πού ἀναφέραμε παραπάνω. Γιατί λέγονται αὐτοί οἱ στίχοι; Θά δώσουμε δύο ἐρμηνεῖες· μία ἱστορική καί μία πνευματική. Μετά τόν δεύτερο στίχο «Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπί θρόνου δόξης...» ὁ Ἀρχιερέας μέ τούς συλλειτουργοὺς του ἱερεῖς καθόταν στό σύνθρονο, πού ἦταν πίσω ἀπό τήν ἁγία Τράπεζα. Εἶναι μία σπουδαία πράξη αὐτή τοῦ Ἀρχιερέα, μία ὑπέροχη παράσταση καί γι' αὐτό πρὶν ἀπό αὐτή λέγονταν ἀγιογραφικοί στίχοι· ὅπως ἀκριβῶς κατὰ τήν ἔνδυση τῶν ἱερῶν ἀμφίων ἀπαγγέλλονται ψαλμικοί στίχοι, τό ἴδιο γίνεται καί ἐδῶ κατὰ τήν πορεία τοῦ Ἀρχιερέως καί τῶν συλλειτουργῶν του πρὸς τό σύνθρονο καί τήν στάση τους σ' αὐτό. Οἱ δύο στίχοι λοιπόν τους ὁποίους ἐρμηνεύουμε, οἱ «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος...» καί «Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπί θρόνου...», ἀναφέρονται στόν Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς «τύπον Χριστοῦ» καί ἔρχεται τώρα νά καθήσει στόν θρόνο του, τό σύνθρονο.

Τί εἶναι τό σύνθρονο; Ὅπως τό λέει καί ἡ λέξη δέν ἀποτελεῖται ἀπό ἕνα καί μόνο θρόνο, ἀλλά ἀπό πολλοὺς ἐνωμένους μεταξύ τους. Ἀπό αὐτούς ὁ μεσαῖος ἦταν ὑψηλότερος θρόνος καί λεγόταν «ἄνω καθέδρα» ἢ καί ἀπλῶς «καθέδρα» καί ἀνῆκε στόν Ἐπίσκοπο, γιὰ νά εἶναι ὁρατός ἀπό ὅλο τό ἐκκλησίασμα. Οἱ ἄλλοι θρόνοι, οἱ ἐνθεν καί ἐνθεν τοῦ ὑψηλοῦ θρόνου τοῦ Ἐπισκόπου λέγονται «συμφέλλια» ἀπό τόν μέγα Ἀθανάσιο ἢ καί «δευτεροί» θρόνοι καί εἶναι γιὰ τοὺς ἱερεῖς πού συνέψαλλαν («συμφέλλια») στίς ἱεροτελεστίες μέ τόν Ἐπίσκοπο τους.

Ἐπέροχη ἡ παράσταση αὐτή. Καί πραγματικά εἶναι. Αὐτό εἶναι Ἐκκλησία! Τό ἅγιο Θυσιαστήριο· πίσω ἀπό αὐτό, ὑψηλά, ὁρατός ὁ Ἐπίσκοπος μέ τούς ἱερεῖς γύρω του, ἡμικυκλικά τοποθετημένους, καί ὁ λαός τοῦ Θεοῦ μπροστά στό Θυσιαστήριο· Αὐτό εἶναι Ἐκκλησία! Ὅλοι συναγμένοι στο Θυσιαστήριο μέ «προεστῶτα» τόν Ἐπίσκοπο. Ὁ θρόνος τοῦ Ἐπισκόπου στην ἀρχὴ ἦταν ἐντός τοῦ ἱεροῦ Βήματος, στό σύνθρονο· ἀργότερα, ὅταν ἐμφανίστηκε τό τέμπλο (τό εἰκονοστάσι), τότε μεταφέρθηκε ἔξω ἀπό τό ἱερό Βῆμα, γιὰ νά εἶναι ὁρατός ἀπό τόν λαό καί νά μὴν καλύπτεται ἀπό τό τέμπλο. Ἡ πορεία λοιπόν τοῦ Ἐπισκόπου πρὸς τόν θρόνο του, τό σύνθρονο, δέν ἦταν δυνατόν παρά νά προοιμισθεῖ ἀπό στίχους, ὅπως γίνεται μέ τήν ἔνδυση τῶν ἱερῶν του ἀμφίων· καί γι' αὐτό λέγονται οἱ δύο στίχοι πού ἀναφέραμε, «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος» καί «Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπί θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου...».

Ἐπειδὴ τώρα δέν χρησιμοποιεῖται τό σύνθρονο γιὰ καθέδρα τοῦ Ἀρχιερέως δίνουμε ἄλλη, πνευματική ἐρμηνεία στοὺς δύο στίχους, τήν ἐξῆς: Σέ λίγο, μετὰ τά Ἀναγνώσματα, θά ἔχουμε μέ τήν Μεγάλῃ Εἴσοδο τήν πορεία τοῦ Κυρίου πρὸς τό πάθος Του. Καί προοίμιο τοῦ θείου πάθους εἶναι αὐτός ὁ στίχος πού λέει ὁ ἱερέας στήν ἱερὴ πρόθεση, ὅπου βρίσκονται τά ἀντίτυπα τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Κυρίου: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου»...

3. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ

A) Ίστορία

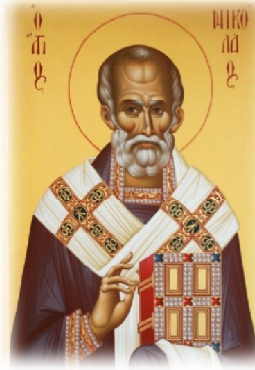
Πρόκειται για τή μεγαλύτερη ομάδα στή χώρα μας, ή όποια προήλθε από τήν «Αποστολική Έκκλησία τής Πεντηκοστής», όταν τό αμερικανικό κέντρο (Σύναξη Θεοῦ) ζήτησε από τόν ποιμένα και τά μέλη τής κοινότητας νά υπογράψουν δήλωση ύποταγῆς (1965). Τότε ό ποιμένας, ιατρός Λεωνίδα Φέγγος, μέ 120 άλλα άτομα αποχώρησαν και ίδρυσαν τήν «Ελευθέρα Αποστολική Έκκλησία τής Πεντηκοστής» (1966) (Σοφοκλέους 52).

Ό Λ. Φέγγος, στό κήρυγμά του τῆς 9.10.1979 ανέφερε για τόν έαυτό του: «Επειδή έχω αποκτήσει μία πείρα πάνω στό λόγο του Θεοῦ, τά θαύματα, τήν ἐπιστήμη, ακόμη έχω σπουδάσει όλες τῆς Ἐπιστήμες, γνωρίζω τῆς θετικές όποῖον βρω μπροστά μου κι εἶναι ἀντίθετος πρός τό εὐαγγέλιο μπορῶ νά τόν κάνω νά ταπεινωθεῖ ἀμέσως...». «Καί όποιος θέλει ἄς μέ ρωτήσει, ό,τι θέλει κι ό,τι βιβλίο διάβασα, ἄς ἔρθει νά μου τό πει, νά του πῶ ἐγώ πού εἶναι ἡ ψευτιά, γιατί μέσα στά 33 χρόνια έχω ἀνακαλύψει όλες τῆς ψευτιές και τῶν ἀπίστων και τῶν ὑλιστῶν και τῶν σατανιστῶν και τῶν αἰρετικῶν και όλων- όλων. Ξέρω τά κουμπιά του καθενός και τί λέει ό καθένας και πού βασίζεται».

Ἡ κοινότητα αὐξήθηκε. Σήμερα έχουν δημιουργηθεῖ ομάδες σέ πολλές περιοχές τῆς χώρας και λειτουργοῦν εἴτε σάν εὐκτήριοι οἶκοι, εἴτε και σάν παραρτήματα του σωματείου «Ἀδελφότης Μαθητῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἡ κίνηση ἐπεκτάθηκε και μεταξύ των ἀποδήμων Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς (Ν. Ὑόρκη, Ὁχάιο) και τῆς Αὐστραλίας (Greek Christian Church). Ἡ ἐφημερίδα τῆς «Χριστιανισμός» ἐκδίδεται τώρα και στά ἀγγλικά. Σήμερα ἡ ομάδα αὐτή ὑπολογίζει πῶς έχει 150 «ποιμένες» και 20.000 πιστούς.

B) Διδασκαλία

Ἡ ομάδα αὐτή ἰσχυρίζεται πῶς εἶναι ἐντελῶς ἀνεξάρτητη. Ὀνομάζεται «Ελευθέρα», ἐπειδή «δέν ἀνήκει οὔτε ἐξαρτᾶται ἀπό καμία ὀργάνωση του ἐξωτερικοῦ ἢ του ἐσωτερικοῦ». Καταφέρεται ἐναντίον τῶν ἄλλων πεντηκοστιανῶν ομάδων, πού ἀναγνωρίζουν «ἀρχηγούς» στό ἐξωτερικό και δέχονται μισθούς, χωρίς νά σώζουν ποτέ καμία ψυχή. Σέ μία σφοδρή ἐπίθεση ἐναντίον τῶν ἄλλων ομάδων ό Λ. Φέγγος ανέφερε: «Δέν χρειάζεται καταστατικό. Ἐχουμε τό λόγο του Θεοῦ, τά λέει όλα... Εἶναι ἐπικατάρατοι αὐτοί πού κάνουν αὐτή τή δουλειά. Δέν μποροῦν νά έχουν τήν εὐλογία του Θεοῦ».

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (6 Δεκεμβρίου)

Ἡ χριστομίμητη πολιτεία του λαοφιλοῦς και θαυματουργοῦ ἁγίου Νικολάου, του προστάτη τῶν θαλασσινῶν, ἀποπνέει τό ἄρωμα τῆς πίστεως. Μιάς πίστεως ζωντανῆς και ἀνόθευτης, πού ἐκφράζεται ὡς τρόπος ζωῆς. Δίκαια ὀνομάστηκε «κανὼν πίστεως», ἀφοῦ εἶχε προσωπική ἐμπειρία τῆς ὑπάρξεως του Θεοῦ. Εἶδε τό ἄκτιστο φῶς και ἀπέκτησε τήν γνώση τῆς ὄντως ζωῆς. Στήν πρώτη οἰκουμενική Σύνοδο (325 μ.Χ.), όπου συμμετεῖχε, ἔδωσε τήν δική του μαρτυρία και ὁμολογία πίστεως και ἀποτύπωσε τήν δική του σφραγίδα. Μέ τήν παρησία πού τόν διέκρινε καταντρόπιασε τόν θρασύστομο αἰρεσιάρχη Ἄρειο.

Όταν ἐκεῖνος βλασφήμησε τόν Χριστό, ό ἅγιος, αὐτός ό πράος, σηκώθηκε ἐπάνω και τόν χαστούκησε. Ἄλλωστε ἡ πραότητα, πού εἶναι καρπός του Ἁγίου Πνεύματος, δέν εἶναι μία παθητική κατάσταση, ἀλλά μία δυναμική στάση ζωῆς. Πράος δέν εἶναι όποιος δέν ὀργίζεται, ἀλλά αὐτός πού ὀργίζεται χωρίς νά ἀμαρτάνη, κατά τό Γραφικό «ὀργίζεσθε και μή ἀμαρτάνετε!» Όταν ἡ ὀργή ἔχει τήν ρίζα και τήν αἰτία τῆς στά πάθη, τότε σίγουρα ὀδηγεῖ στήν ἀμαρτία και στήν ἀπώλεια τῆς θείας Χάριτος. Οἱ ἅγιοι ὁμως, ὡς ἀπαθεῖς, δέν ὀργίζονται για λόγους προσωπικῆς εὐθιξίας ἢ για νά διασώσουν τήν ἀτομική τους ἀξιοπρέπεια. Ὀργίζονται χωρίς νά χάνουν τόν ἔλεγχο του ἑαυτοῦ τους, όταν βλασφημῆται και ἀτιμάζεται τό ὄνομα του Θεοῦ και κινδυνεύει νά ἀλλοιωθεῖ ἡ πίστη, ἀπό τήν όποια ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία του ἀνθρώπου.

Ό ἅγιος ἦταν και «διδάσκαλος ἐγκρατείας». Ἡ ἐγκράτεια ὡς τρόπος ζωῆς διέκρινε τήν ὄλη συμπεριφορά του. Ἐγκράτεια στήν χαρά και στήν λύπη. Ἐγκράτεια στίς τροφές, στόν λόγο, στό γέλιο, στήν ὄραση, στήν ἀκοή στά πάντα. ἦταν σέ όλα ἄνθρωπος ἰσορροπημένος.

Για τήν μεγάλη του φιλανθρωπία ἔλαβε τό χάρισμα τῶν θαυμάτων. Μέ τό χάρισμα αὐτό βοήθησε πάρα πολύ κόσμο. Προστρέχει σέ ὅσους τόν ἐπικαλοῦνται μέ πίστη και πραγματοποιεῖ τό αἶτημά τους, φυσικά όταν αὐτό εἶναι για τό πραγματικό συμφέρον του ἀνθρώπου, πού εἶναι ἡ σωτηρία του.

Όμως τό θαυματουργικό χάρισμα δέν εἶναι τό μοναδικό, ἀλλά οὔτε και τό μεγαλύτερο χάρισμα μέσα στήν Ἐκκλησία. Τό χάρισμα τῶν θαυμάτων δίνεται συνήθως σέ ἐκείνους τούς ἁγίους πού ἔχουν μεγάλη ἀγάπη πρός τούς ἀνθρώπους. Τό θαῦμα για τούς ἀνθρώπους του Θεοῦ δέν εἶναι πράγμα ἐκπληκτικό και ἀπίθανο, ἀλλά κάτι τό πολύ φυσικό, ἀφοῦ ό Θεός ὡς Παντοδύναμος δύναται τά πάντα. Κατά τήν διάρκεια του θαύματος δέν ἔχουμε ἄρση τῶν φυσικῶν νόμων, ἀφοῦ ἄλλωστε δέν ὑπάρχουν φυσικοί νόμοι, ἀλλά ἀπλά ό Θεός ἐκείνη τήν στιγμή θέλει νά ἐνεργήσῃ ἔτσι, κατ' αὐτό τόν τρόπο.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' Λουκά Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	2 Άκολουθία μ. Άγιασμού 5.00 μ.μ.	3 Πανηγυρικός Έσπερινός Κοιμητηριακό Παρακλήσιο 5.00 μ.μ.	4 Άγ. Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας (†306) Κοιμητηριακό Παρακλήσιο Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.	5 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 8.30-01.00 μ.μ.	6 Άγ. Νικολάου (†330)	7 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
8 ΚΥΡΙΑΚΗ Ι' Λουκά Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.		9 Η Άκολουθία του Έσπερινοῦ τελείται καθημερινῶς στις 5.00 μ.μ.		12 Άγ. Σπυρίδωνος (†348) Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	13 Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12	14 Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. * * Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
15 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' Λουκά Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.	16 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Η Θ.Λειτουργία» Μέρος Γ' 5.30 μ.μ.	17 Άγ. Διονυσίου Αιγίνης (†1624) Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.	18 Κάθε Παρασκευή 5-6 γίνεται ἡ ὁμιλία τοῦ π.Χρυσοβαλάντη μὲ θέμα: «Θάνατος, Ανάσταση, αἰώνιος Ζωή»		20 Μυστήριο ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ 6.00 μ.μ.	21 Σάββατο πρὸ τῶν Χριστουγέννων Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. * * * Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
22 ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Χριστουγέννων Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. * * * ΧΡΙΣΤΟΥ- ΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ 6.00 μ.μ.	23 ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 5.00 - 7.00 μ.μ.	24 Προεόρτια Χρ. Γενν. Έσπερινός Χριστουγέννων Θ. Λειτουργία Μ.Βασιλείου 7.30 π.μ. * * * Μεγ. Απόδειπνο 5.00 μ.μ.	25 ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥ Όρθρος Θ' Θ. Λειτουργία 5.30 π.μ. * * * Γεῦμα ἡμέρας 11.00 π.μ.	26 Σύναξις Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. * * * ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ Έσπερινός ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ 5.30 μ.μ.	27 ΑΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ (†34) Άρχιερατική Θ.Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου 7.00 π.μ.	28 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
29 ΚΥΡΙΑΚΗ Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ.		31 Πανηγυρικός Έσπερινός Πρωτοχρονιάς 5.00 μ.μ.	30 Τὸ μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελείται κάθε Τρίτη. Στις 10 Δεκεμβρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ. Θ' στὶς 3 κ' 17 Δεκεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ.			

ΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Poco Pico
Παιδικά
Εφηβικά Ρούχα
Ελένη Ζιδηροπούλου - Τσιάκων
Λεωφ. Μαραθώνος 79 | τ.κ. 145 69 | Άνοιξη | Τηλ.: 210 6219256

pc+refill solutions
Βούλα Δαμίγου
Τ 210 42.94.078 Κ 6945.79.75.71
Λεωφόρος Κοιμήσεως Θεοτόκου 22
Τ.Κ. 145 65, Άγιος Στέφανος
info@pcrefill.gr | www.pcrefill.gr

AUTO MOTO OIL SERVICE
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΑΪΧΟΣΟΓΛΟΥ
Α. Μαραθώνος 82
Άνοιξη
τηλ. 2108142 413
Κιν. 69407 83282